

de zon scheen, de bloemen bloeiden,
de vogels floten en toen werd het stil.

In ons gebed en onze herinnering
gedenken wij dankbaar

Bernardus Antonius Wargers
echtgenoot van
JOHANNA GEERTRUIDA HELTHUIS

Hij werd geboren te Denekamp 18 februari 1909 en overleed 15 december 1987 in het r.k. ziekenhuis te Oldenzaal. 19 December hebben wij hem voor het laatst in ons midde gehad tijdens de viering van de Eucharistie, waarin wij God bedankt hebben voor zijn leven temidden van ons.

Bernard Wargers groeide op in een groot gezin, in een economisch en sociaal moeilijke tijd.

Al heel jong moest hij zoals toen algemeen gebruikelijk was aan het werk. Deze slechte jaren hebben een blijvend stempel gedrukt op zijn verdere leven.

Ook toen de welvaart toenam bleef hij zich zorgen maken, over slechte tijden die volgens hem wel weer zouden komen.

In 1952 trouwde hij. Hun huwelijk bleef kinderloos. Niet zelden een zwaar kruis. Zeker voor Bernard want hij hield van kinderen en kon veel van hen verdragen.

Begin zestiger jaren werd hij arbeidson-

geschikt waardoor zijn leefwereld nog kleiner werd. Een totale afbraak begon in 1986 toen zijn vrouw ziek werd. Steeds meer drong zich het spookbeeld van alleen achterblijven bij hem op.

Toen zijn vrouw onlangs weer in het ziekenhuis werd opgenomen moest hij tijdelijk zijn intrek nemen in het verzorgingshuis Gerardus Majella te Denekamp.

Hij voelde zich verdwaald en verloren. Zijn benen werden slechter waardoor hij in het ziekenhuis terecht kwam. Gaandeweg werden meer kwalen ondekt. Hij verloor de hem eigen humor en de kunst om van kleine dingen te genieten.

Na het ontvangen van het Sacrament der Zieken was hij helemaal klaar voor de reis naar God. Hij stierf in overgave.

Moge hij nu volop tot leven gekomen zijn. Bernard rust in vrede en blijf bij God aan mij, je vrouw, denken.

Bedankt voor alles wat we met en aan elkaar beleefd hebben in lief en leed.

Voor uw deelneming ondervonden tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn beminde echtgenoot, betuig ik u mijn oprechte dank.

Familie Wargers-Helthuis